

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, O. P. S., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

SPECIÁLNÍ ZÁSAHOVÉ JEDNOTKY POLICIE ČR

Autor práce: Petr Holeček

Studijní obor: Bezpečnostně právní studia ve veřejné správě

Forma studia: Kombinované

Vedoucí práce: Mgr. et Bc. Josef Kříha

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2012

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....
vlastnoruční podpis autora bakalářské práce

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. et Bc. Josefu Kříhovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

HOLEČEK, P. *Speciální zásahové jednotky policie ČR : bakalářská práce.* České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., 2011. 60 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. et Bc. Josef Kříha.

Klíčová slova: Policie České republiky, služební příprava, útvar rychlého nasazení, výstroj, výzbroj, zákrok, zásahová jednotka.

Bakalářská práce pojednává o speciálních zásahových jednotkách Policie České republiky, od jejich historického počátku po současnost. Má ambici teoreticky popsat výstroj, výzbroj a vybavení zásahových jednotek. Podrobně porovnává rozdíly ve výcviku a fungování speciálních zásahových jednotek oproti pořádkovým policistům. Dále je v práci popsáno přijímací řízení včetně jeho průběhu a specifických vlastností vyžadovaných od potencionálních členů zásahových jednotek. V této práci jsou také uvedeny úkoly a činnost zásahových jednotek a jejich součinnost s Útvarem rychlého nasazení.

ABSTRACT

HOLEČEK, P. *Special Intervention Units of the Police of the Czech Republic*: Bachelor thesis. České Budějovice : The College of European and Regional Studies, o. p. s., 2011. 60 p. Supervisor: Mgr. et Bc. Josef Kříha.

Key words: Police of the Czech Republic, police service training, Rapid Response Unit, service equipment, police intervention, special intervention unit.

My bachelor thesis deals with the special intervention unit of the Police of the Czech Republic, from the early beginning till now. The aim of this thesis is to describe the special equipment of the special police intervention units (impact-resistant outfits, protective helmets, masks, shields, intervention tools etc.) and to focus on the training and operation-related differences within the public order police units and special police intervention units. The thesis deals with the police recruitment - admission procedure and the requirements to the police officers, members of the special intervention units as well. The thesis describes the tasks and activities of the special intervention units and their cooperation with the Rapid Response Unit.

OBSAH

Úvod	7
1 Cíl a metodika bakalářské práce	8
2 Speciální jednotky v České republice	10
2.1 Pohled do historie speciálních jednotek	10
2.2 Zásahové jednotky	11
2.2.1 Organizace jednotlivých zásahových jednotek	12
2.2.2 Úkoly zásahových jednotek	13
2.2.3. Právní úprava a interní akty řízení	14
3 Výstroj, výzbroj a vybavení	15
3.1 Výstroj	15
3.2 Výzbroj	17
3.2.1 Střelné zbraně	17
3.2.2 Chladné zbraně	21
3.2.3 Další součásti výzbroje	22
3.3 Ostatní vybavení	23
4 Přijímací řízení	25
4.1 Průběh přijímacího řízení	25
4.2 Srovnání přijímacího řízení k ZJ s přijetím do služebního poměru PČR	27
5 Služební příprava	28
5.1 Obsah a rozsah služební přípravy	29
5.2 Metodika výcviku a personální zabezpečení služební přípravy	29
5.3 Výcvik jednotlivých odvětví služební přípravy	30
5.4 Nejnovější poznatky z přípravy zásahové jednotky	36
6 Specializace příslušníků zásahové jednotky	38
7 Zákroky	43
7.1 Zákroky zásahové jednotky	43
7.2 Zákroky pořádkových policistů	47
7.3 Zárok proti aktivnímu střelci	49
7.3.1 Postup policistů zakročujících proti aktivnímu střelci	51
Závěr	54
Seznam použité literatury a zdrojů	55
Seznam příloh	58

ÚVOD

Téma bakalářské práce je „Speciální zásahové jednotky Policie ČR“. Zásahová jednotka je v současné době zřízena v každém krajském ředitelství Policie ČR, tudíž jich můžeme napočítat osm. Zásahové jednotky patří k nejelitnějším útvarům Policie ČR a jejich členové musí být připraveni na té nejvyšší úrovni jak po fyzické, tak psychické stránce, neboť plní ty nejnáročnější a nejnebezpečnější úkoly. Tyto jednotky často zakročují proti nebezpečným pachatelům zvláště závažné trestné činnosti, nebo v nebezpečném prostředí či situacích¹.

Speciální jednotka je určena k plnění úkolů zvláštního určení, specializující se na určitou problematiku. Zabývá se takovou činností, která si pro svoji značnou obtížnost a nutnost vysoké úrovně připravenosti, vyžaduje vyčlenění jednotky, která bude problematiku v případě potřeby řešit. V České republice můžeme speciální policejní jednotky rozdělit následovně:

Útvar rychlého nasazení - protiteroristická jednotka s celorepublikovou působností.

Zásahové jednotky - působí na úrovni krajů taktéž proti teroristům, nebezpečným pachatelům organizované trestné činnosti, pachatelům zvláště závažné trestné činnosti, únosům osob a dopravních prostředků.

Stálá pořádková jednotka - slouží k posílení přímého výkonu služby tam, kde je zvýšený nápad trestné činnosti, popřípadě hromadného narušení veřejného pořádku (demonstrace, extremistické pochody).

Policisté Útvaru rychlého nasazení a zásahových jednotek se můžou směle porovnávat s kolegy ze zahraničí, například jednotky SWAT (Special Weapons and Tactics-speciální zbraně a taktiky), neboť se v pravidelně pořádaných mezinárodních soutěžích, umísťují na nejvyšších příčkách. To se projevuje na jejich následné spolupráci se zahraničními elitními útvary, např. SAS (Velká Británie), GSG9 (Německo) a GIGN (Francie), se kterými spolupracují na vývoji nových taktických postupů, zkoušení nových metod, zbraní a vybavení. Díky těmto kontaktům se naše elitní jednotky neustále zdokonalují a drží krok s nejlepšími.

¹ Ministerstvo vnitra ČR. *Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky*. Praha, 2008, s. 3-4.

1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Cílem této práce je pomocí metody sběru dat a syntézy výsledků teoreticky vymezit zásahové jednotky, zejména jejich nejčastější činnost, složení, průběh a obsah výcviku a jejich význam pro veřejnost. V práci je formou historického exkurzu zaznamenán vznik jednotek a také jejich současné rozdělení a počet. Popsána je rovněž organizace jednotky od vedení, instruktorů, velitelů skupin až po členy skupin. Zmíněna je též právní úprava. Dále je zde podrobně popsána výstroj - oděvní součásti, technické prostředky a balistické prostředky. Technické prostředky - prostředky pro násilné vniknutí do objektů, dopravní prostředky, spojovací prostředky, prostředky dokumentace. Výzbroj - střelné zbraně, chladné zbraně, další součásti výzbroje.

Další část práce je věnována specifickému přijímacímu řízení které je velmi náročné fyzicky i psychicky a k jeho úspěšnému splnění je třeba ovládat i několik speciálních činností, jako je například slaňování. V práci jsou rovněž uvedeny fyzické limity i další podmínky nutné pro přijetí k zásahové jednotce. Důležitá je zejména vytrvalost, síla, odolnost, samostatnost a schopnost rychlého rozhodování. Tyto schopnosti jsou rozpoznávány na studijním pobytu s odbornou stáží, kam jsou pozváni nejnadějnější kandidáti z předchozí části výběrového řízení.

V neposlední řadě je cílem pomocí analýzy porovnat rozdíly mezi taktickými postupy a vybavením běžných pořádkových policistů a speciálních zásahových jednotek. Na základě odborné literatury, vlastních zkušeností s výcvikem, absolvování několika odborných kurzů vedených instruktory Ochranné služby Policie České republiky nebo bývalými členy útvaru rychlého nasazení, na základě konzultací s instruktory speciálních jednotek a členy zásahových jednotek je v práci porovnán taktický střelecký výcvik a služební příprava, aby bylo zjevné, jak je zásahová jednotka připravená na případné zákroky.

Vysvětleny a popsány jsou zde části služební přípravy: taktická a kondiční příprava, příprava pro použití donucovacích prostředků, střelecká příprava, příprava pro práci ve výškách, zdravotní příprava, příprava řidičů, topografická příprava, spojovací příprava.

V závěru práce jsou rozděleny zákroky zásahových jednotek podle nejrůznějších kritérií a popsána specifika zákroků pořádkových policistů. Zvláštní pozornost je věnována taktice zákroku proti aktivnímu střelci, který sice často provádí pořádkoví policisté, ale taktika se podobá postupu speciálních jednotek. Jde o specifickou a pro pořádkové policisty novou činnost, kdy je třeba co nejrychleji eliminovat střelce, který může ohrožovat větší množství lidí. Jde o reakci na události, které zejména v novém tisíciletí postihují celý svět.

2 Speciální jednotky v České republice

2.1 Pohled do historie speciálních jednotek

Vznik speciální jednotky v ČR lze datovat k roku 1980. Tehdejší ministr vnitra ČSSR PhDr. Jaromír Obzina vydal rozkaz č.52/1982, kterým zřídil XIV. správu SNB, která měla od počátku roku 1981 bojovat s mimořádnými a zvláštními formami trestné činnosti.² V této době se činnost týkala boje proti terorismu a zvláště závažné trestné činnosti a v případě potřeby byl povolán „útvár zvláštního určení“. Začátky útvaru byly hodně kostrbaté, neboť nebylo kde čerpat informace a od koho brát zkušenosti. Tehdejší velitel útvaru zvláštního určení, pplk. JUDr. Milan Kočí, měl zkušenosti pouze z armády. Velké podpoře se netěšil a o výstroj i výzbroj musel společně s příslušníky útvaru nadřízené orgány často prosit. Taktické postupy v té době vymýšleli sami příslušníci, nebo je často odkoukali ze zahraničních seriálů typu „Profesionálové“ britské produkce. Správa fungovala pět let a poté byla zrušena, neboť byl zřízen „odbor zvláštního určení“, podřízený správě vojsk ministerstva vnitra.

Vzhledem k době a politické situaci byl odbor využíván hlavně k potlačování „protispolečenských hromadných vystoupení“. Vrcholem této etapy bylo použití odboru zvláštního určení v listopadu 1989.³

Vznik Útvaru rychlého nasazení

Po revoluci se na začátku roku 1990 začala činnost jednotky a její úkoly vracet k původnímu poslání a byla zahájena její moderní éra. Po rozdělení Československa vzniká *Útvár rychlého nasazení* s celorepublikovou působností, který existuje i v současné době. Jde o nejelitnější policejní útvár v České republice.

„Útvár rychlého nasazení je ve své činnosti ze zákona zaměřen na provádění zákroků v případech zadržování rukojmích, únosů osob a dopravních prostředků a proti zvláště nebezpečným pachatelům, převážně v souvislosti s organizovaným zločinem“.⁴

² STEHLÍK, E. a kolektiv. *URNA 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Praha, 2011, s. 234.

³ *ČASOPIS U PŘÍLEŽITOSTI 20. VÝROČÍ ÚTVARU RYCHLÉHO NASAZENÍ P ČR S rozumem a odvahou*. Praha, 2001, s. 12.

⁴ *Policie.cz* [online]. 2010 [cit. 2011-11-10]. Útvár rychlého nasazení. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/clanek/utvar-rychleho-nasazeni-policie-ceske-republikyutvar-rychleho-nasazeni.aspx>>.

Vznik Krajských zásahových jednotek

Otevřením státních hranic po roce 1989 se zcela změnila situace a začal masivní nárůst závažné trestné činnosti. Celková kriminalita se od roku 1990 do roku 1996 téměř zdvojnásobila z 216 852 na 394 267 činů. Zvýšila se brutalita pachatelů, kteří neváhali používat střelné zbraně a výbušniny. To byl hlavní impulz k založení dalších speciálních útvarů - *krajských zásahových jednotek*.

2.2 Zásahové jednotky

Působnost zásahové jednotky

„Zásahová jednotka se zřizuje a působí v rámci krajského ředitelství policie, kde byla zřízena. K samotnému provedení zákroku je zásahová jednotka vyslána na základě rozhodnutí jejího vedoucího, pokud nestanoví ředitel nebo určený vedoucí jinak, a to na základě písemné žádosti a v neodkladných případech telefonické žádosti.

Zásahová jednotka může v rámci výkonu služby působit i na jiných místech České republiky.

V případě, kdy zásahová jednotka provádí zákrok na území jiného krajského ředitelství policie, vedoucí zásahové jednotky o této skutečnosti informuje příslušného ředitele krajského ředitelství. V neodkladných případech informuje operační středisko“.⁵

Rozdělení zásahových jednotek

V současnosti působí na území České republiky Útvar rychlého nasazení (URNA) s celorepublikovou působností, který má sídlo v Praze, a dále osm krajských zásahových jednotek.

⁵ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Závazný pokyn policejního prezidenta č.217 o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008, čl. 1.

Rozdělení zásahových jednotek dle krajů

- ZJ Krajského ředitelství hlavního města Prahy se sídlem v Praze
- ZJ Krajského ředitelství Středočeského kraje se sídlem v Praze (Vinoř)
- ZJ Krajského ředitelství Východočeského kraje se sídlem Hradci Králové
- ZJ Krajského ředitelství Jihomoravského kraje se sídlem v Brně
- ZJ Krajského ředitelství Severomoravského kraje se sídlem v Ostravě
- ZJ Krajského ředitelství Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích
- ZJ Krajského ředitelství Západočeského kraje se sídlem v Plzni
- ZJ Krajského ředitelství Severočeského kraje se sídlem v Ústí nad Labem

2.2.1 Organizace jednotlivých zásahových jednotek

Zásahová jednotka⁶ je přímo podřízena řediteli krajského ředitelství policie, nebo jím určenému vedoucímu příslušníkovi policie (vedoucí ZJ).

Zásahová jednotka se skládá z:

vedoucího ZJ (velitele), který:

- řídí zásahovou jednotku a odpovídá za její přípravu a akceschopnost (dojezdový čas do 30 min. od oznámení),
- rozděluje příslušníky do skupin (čtyři skupiny po deseti členech včetně velitele),
- vyčleňuje policisty ZJ k posilování přímého výkonu služby (v případě potřeby),
- odpovídá za hospodárné využívání svěřených prostředků,
- provádí instruktáž policistů zúčastněných na jednotném zákroku,

zástupce vedoucího ZJ, který:

- zpracovává plán výkonu služby příslušníků ZJ a plán služební přípravy zásahové jednotky, organizuje výcvik a přípravu příslušníků (družstvo má dvacetičtyřhodinovou službu, poté tři dny volno),
- zpracovává plán služební pohotovosti zásahové jednotky,
- zpracovává podle potřeby typové plány zásahů zásahové jednotky na vybraných místech v součinnosti s vedoucími jednotlivých směn,
- plní další úkoly uložené vedoucím zásahové jednotky

⁶ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Závazný pokyn policejního prezidenta č.217 o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008, čl. 1,2.

Dále se zásahová jednotka organizačně skládá z:

- instruktorů služební přípravy a výcviku (mají na starosti výcvik družstva)
- metodika služební přípravy a výcviku (zajišťuje potřebné informace k výcviku)
- velitelů směn (skupin),
- psychologa,
- policistů vykonávajících jednotlivé specializace (pyrotechnik, potápěč, odstřelovač)

Velitel
Zástupce velitele
Instruktoři
Velitel 1.sk. Velitel 2.sk. Velitel 3.sk. Velitel 4.sk.

2.2.2 Úkoly zásahových jednotek

Základní využití zásahových jednotek

- a) „Jednotné zákroky proti nebezpečným pachatelům organizované trestné činnosti a pachatelům zvláště závažných trestných činů, především při jejich zadržení nebo zatčení,
- b) prvotní opatření proti teroristům, únoscům osob a dopravních prostředků do doby převzetí jednotného zákroku Útvarem rychlého nasazení; zákrok v těchto případech provádí pouze v případě bezprostředního ohrožení života či zdraví osob nebo majetku za situace, kdy zákrok nesnese odkladu.

Další možné využití zásahových jednotek

- a) k ochraně nebo obnovení vnitřního pořádku a bezpečnosti na veřejných místech, jakož i k obnovení pořádku v místech, kde se vykonává vazba nebo trest odnětí svobody,
- b) k záchranným a likvidačním pracím v rozsahu, který je limitován technickým vybavením a vycvičeností zásahové jednotky,
- c) k plnění úkolů souvisejících s ochranou objektů, přepravou nebezpečných látek, věcí a cenností.⁷

⁷ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Závazný pokyn policejního prezidenta č.217 o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008, čl. 1.

Vzájemná spolupráce zásahových jednotek a Útvaru rychlého nasazení

Jednotlivé zásahové jednotky spolu mohou provést společný zákrok, pokud to situace vyžaduje. Při společném zákroku velí velitel zásahové jednotky, která požádala o součinnost. Pokud zásahová jednotka provádí společný zákrok s Útvarem rychlého nasazení, je podřízena veliteli zásahové jednotky Útvaru rychlého nasazení.

Součinnost s útvary s celorepublikovou působností je prováděna s:

- Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ),
- Národní protidrogovou centrálu (NPC),
- Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality.

2.2.3 Právní úprava a interní akty řízení

- Ústava České republiky – ústavní zákon č. 1/1993 Sb.
- Listina základních práv a svobod České republiky – ústavní zákon č. 2/1993 Sb.
- zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 141/1964 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů
- zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a předpisy související
- zákon č. 361/2003 Sb., o služební poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů a předpisy související
- ZPPP 217/2008 o činnosti zásahových jednotek

3 Výstroj, výzbroj a vybavení

Zásahová jednotka plní ty nejnáročnější úkoly v mnohdy velmi obtížném terénu nebo prostředí a tomu musí odpovídat také vybavení. Policisté používají systemizovanou výstroj a výzbroj potřebnou pro zvládnutí zákroku. Výstroj a výzbroj je uvedena v závazném pokynu policejního prezidenta 217/2008, příloha č.3.

3.1 Výstroj

Výstroj⁸ lze rozdělit do čtyř základních skupin:

- Oděvní a obuvní součásti
- Prostředky balistické ochrany
- Prostředky taktické výstroje
- Další doplňky

Oděvní a obuvní součásti

Základem je černá (popřípadě tmavěmodrá) kombinéza vzor 92, pod níž lze použít spodní termické prádlo, které odvádí pot z těla, nebo v případě potřeby spodní prádlo ohnivzdorné. Ke kombinéze nosí policisté vysoké černé goretexové boty (kanady). Na hlavě nosí černou čepici s nápisem policie nebo baret. Ve výstroji je dále svetr, černá trička se znakem ZJ a nápisem policie. V zimě používají kvalitní zateplené rukavice a na kombinézu přidávají bundu.

Na sportovní výcvik používají sportovní obuv (běžeckou, trekkingovou), kalhoty, bundu, triko, krátké kalhoty, chrániče na kontaktní sporty.

Prostředky balistické ochrany⁹

Hlavu chrání balistická přilba, která může být vybavena štítem. Na tělo nosí policisté balistickou vestu (pro vnější, nebo pro skryté nošení). Dále mají možnost použít balistický štít o různých velikostech, který nosí vybraný člen skupiny, tzv. „štítař“ a kryje jím družstvo. Tento „štítař“ nosí balistickou ochranu dolních končetin.

⁸ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Příloha č.3 k Závaznému pokynu policejního prezidenta č.217 o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008, čl. 3.

⁹ ČERNÝ, P. a kolektiv, *Ochranné prostředky pro příslušníky PČR*. Praha, 2008, s. 31.

Prostředky taktické výstroje

Na kombinézu vz. 92 patří v případě ZJ taktická vesta, kterou je možné individuálně upravit tak, aby vyhovovala konkrétnímu jedinci pro předpokládanou činnost. Dále nosí taktické rukavice, slaňovací rukavice, chrániče loktů a kolen, led. svítilnu, protiúderovou přilbu s ochranou maskou. K ochraně očí a sluchu slouží taktické brýle a chrániče sluchu s mikrofonem a příposlechem radiostanice.

Mezi taktickou výstroj dále patří taktické stehení pouzdro na pistoli a nylonové pouzdro pro skryté nošení. Pouzdro pro skryté nošení policisté používají v případech, kdy provádí zákrok v civilu. Při provádění běžného zákroku v uniformě, nosí příslušníci ZJ na hlavě kuklu.

Další doplňky

Zejména při výcviku v terénu využívají policisté další součástky, zejména: batoh na výstroj, spací pytel, karimatku, pláštěnku, čelovou svítilnu, jídelní soupravu, polní láhev, osobní lékárničku, tepelně izolační podložku.



Obr. č. 1 Policista zásahové jednotky¹⁰

¹⁰ *policista*[online]. 2010 [cit. 2012-08-10]. Dostupné z WWW:<http://3.bp.blogspot.com/_1XuG1EdE84/Skm1tpyVHtI/AAAAAAAAAbQ/_u3z0NZ1u5M/s1600-h/untitled.bmp>.

3.2 Výzbroj

Výzbroj¹¹ lze rozdělit do tří základních skupin:

- Střelné zbraně
- Chladné zbraně
- Další součásti výzbroje

3.2.1 Střelné zbraně

Většina policistů ČR má jako osobní zbraň přidělenou ČZ 75 D Compact, ráže 9mm Luger, která je české výroby. Tyto zbraně jsou určeny zejména pro střelbu na krátkou vzdálenost. Příslušníci ZJ mají od roku 2006 jako lepší alternativu krátké zbraně pistoli zn. Glock G 17 rakouské výroby. Tyto pistole se vyznačují především malým zpětným rázem a vysokou přesností zásahu. Jsou velmi jednoduchého designu a fungují i v extrémních podmínkách, dokonce i pod vodou. Část jejich těla je vyrobena z plastu, a proto je pistole poměrně lehká. Je velmi oblíbená u zahraničních policejních sborů a často si ji kupují i policisté jako svoji soukromou osobní zbraň.

Hlavním rozdílem mezi ČZ 75 Compact a Glockem G17 je vnější kohout, který má pouze česká zbraň. Glock využívá unikátní systém tří automatických pojistek (Safe Action System) a k jejich odjištění stačí stisknutí spouště.

V případě, že policisté ZJ potřebují nosit zbraň skrytě, často používají menší variantu Glock G26 s kapacitou 10 kusů nábojů v zásobníku. Tato zbraň je taktéž používána jako záložní.

Glock G 17

Ráže: 9 mm

Náboj: 9x19 Luger

Maximální dostřel: 2000 m

Smrtící účinek: 1000m

Kapacita zásobníku: 17 nábojů

Glock G 26

Ráže: 9 mm

Náboj: 9x19 Luger

Maximální dostřel: 2000 m

Smrtící účinek: 1000m

Kapacita zásobníku: 10 nábojů



Obr.č.2 Pistole Glock G17¹²

¹¹ STEHLÍK, E. a kolektiv. *URNA 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Praha, 2011, s. 106-121.

¹² *Glock 17* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:

<http://leiko.powernet.cz/shop/index.php?main_page=product_info&cPath=1_2_4&product_id=135>.

Každý příslušník ZJ má dále přidělen samopal Heckler & Koch MP5 verze A5. Jedná se o automatickou zbraň německé výroby, s výbornou pověstí. Vyznačuje se malým zpětným rázem a velkou přesností zásahů i na větší vzdálenosti. Je z něj možné střílet jednotlivé výstřely, třířannou dávku, nebo plnou dávku (dávka - na jedno zmáčknutí spouště více výstřelů). Jeho výhodou je kompaktnost, protože může být vybavený sklopnou nebo výsuvnou pažbou. Používá se zejména v zastavěných oblastech či v budovách, neboť je ráže 9mm.

Samopal lze vybavit zajímavými doplňky. Jedná se zejména o svítilnu, laserový zaměřovač a zejména kolimátor, což je optické zařízení, které je napevno připevněno ke zbrani a velmi usnadňuje míření na cíl. Uvedené doplňky jsou velice kvalitní, ale drahé. Kompletně vybavený Heckler & Koch MP5 verze A5 včetně pouzdra stojí přibližně 100.000,-Kč. Tento samopal můžeme vidět také u Útvaru rychlého nasazení a většiny speciálních vojenských a policejních jednotek v zahraničí.

Heckler & Koch MP5 verze A5

Ráže: 9 mm

Náboj: 9x19 Luger

Rychlost střelby: 900 ran/min

Kapacita zásobníku: 15/30 nábojů



Obrázek č.3 Heckler & Koch MP5 verze A5¹³

¹³ *School Rumble* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.imfdb.org/index.php/Image:H%26KMP5A5.jpg>>.

Samopal Heckler & Koch MP5 verze SD6 je další variantou Heckler & Koch MP5. Hlavním rozdílem je integrovaný tlumič hluku u verze SD6.

Heckler & Koch MP5 verze SD6

Ráže: 9 mm

Náboj: 9 x 19 Luger

Rychlost střelby: 900 ran/min

Kapacita zásobníku: 15/30 náboj



Obrázek č.4 Heckler & Koch MP5 verze SD6¹⁴

Mezi další zbraně, které ZJ používá, patří samopal Heckler & Koch G36 – tento samopal je používán místo útočné pušky VZ 58, která má v československých ozbrojených složkách více jak padesátiletou tradici. Použití útočné pušky VZ 58 je omezené vzhledem k současným požadavkům na taktické doplňky. Samopal Heckler & Koch G36 se používá v otevřeném terénu, často v zahraničních operacích URNA.

Heckler & Koch G36

Typ náboje: 5,56 × 45 mm NATO

Rychlost střelby: 750 ran/min

Zásobování municí: 30/100 nábojů



Obrázek č.5 Heckler & Koch G36¹⁵

¹⁴ *School Rumble* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.imfdb.org/index.php/Image:H%26KMP5SD6.jpg>>.

¹⁵ *HK G36* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW: <http://s1039.photobucket.com/albums/a477/Magnum_Luger/Firearms/?action=view¤t=Hkg36c.jpg>.

Specifickou zbraní je brokovnice. ZJ má k dispozici brokovnice Benelli M3T Super 90 a Fabarm SDASS Tactical. Hlavní výhodou brokovnice je možnost širokého použití podle použité munice. Jednoduše lze náboje do brokovnic rozdělit na střelu jednotnou, nebo hromadnou. Z toho se odvíjí výhody a nevýhody. Mezi výhody se řadí obrovský zastavující účinek, velká efektivita střelby, variabilita použití, snížená možnost odrazů, nenáročný výcvik k používání, jednoduchá a spolehlivá konstrukce. Nevýhodou je bezesporu délka zbraně, vysoký zpětný ráz, snížená průbojnost proti krytům a menší dostřel v případě hromadné střely, malá nábojová kapacita (max. 7 nábojů) a pomalejší dobíjení, problematické použití v těsné blízkosti nezúčastněných osob. ZJ používá brokovnice zejména jako nástroj pro překonání dveří nebo pro zastavování pronásledovaných vozidel. Lze jí použít s gumovým střelivem jako prostředek pro potlačování demonstrací a nepokojů.



Obrázek č.6 Benelli M3T Super 90¹⁶



Obrázek č.7 Fabarm SDASS Tactical¹⁷

¹⁶ *Benelli M3T* [online]. 2008 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<http://www.militaria.wz.cz/cs/spec_brigada/benelli.htm>.

¹⁷ *Fabarm Sdass Tactical* [online]. 2005 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW: <<http://world.guns.ru/shotgun/it/fabarm-sdass-tactical-e.html>>

Odstřelovačská puška SAKO TRG-22 pochází z Finska. Používá se na velké vzdálenosti, kde je třeba velmi přesných zásahů. Popularita této zbraně pramení z přesnosti a spolehlivosti. Ke zbrani existuje velká škála doplňků, které zvyšují efektivitu a užitnou hodnotu. Funkce odstřelovače je velmi odpovědná a vyžaduje trpělivost a pečlivost. Střelci musí pracovat s přírodními vlivy a dalšími specifickými podmínkami.



Obrázek č.8 SAKO TRG-22¹⁸

3.2.2 Chladné zbraně

Členové ZJ používají útočný nůž vz. 75 UTON, který vyrábí česká firma Mikov. Jde o robustní, víceúčelový nůž, který se dá použít i jako pilník, pilka nebo šroubovák. Nůž je používán zpravidla při sebeobraně nebo v případném boji z blízka.



Obrázek č.9 nůž vz. 75 UTON¹⁹

¹⁸ SakoTRG 22 [online]. 2007 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.boneto.cz/inshop/catalogue/products/pictures/Sako%20TRG%2022%20a%2042.jpg21.jpg>>

¹⁹ Dýka vz. 75 [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.czechpilot.cz/zbozi/4183/Dyka-UTON-vz-75-cerny.htm>>.

3.2.3 Další součásti výzbroje

Teleskopický obušek

Jedná se o trojdílný ocelový obušek, který se rozloží rychlým švihem a v této poloze zůstane zajištěný. Má vroubkovanou gumovou rukojeť, která zabraňuje jeho vytržení z ruky. Obušek je využíván zejména k sebeobraně, při boji zblízka. Dále je využíván při pyrotechnickém průzkumu a rozbíjení oken dopravních prostředků. V současné době je jím již vybavena většina policistů, které můžeme potkat při obchůzce na ulici, a také všichni členové pořádkových jednotek (tzv. těžkooděnci) zasahující na fotbalových utkáních, nepovolených demonstracích a pochodech.

Taser X26

Jedná se o elektrickou zbraň, která paralyzuje nervovou soustavu cíle prostřednictvím elektrického vysokonapěťového výboje. Na první pohled vypadá jako klasická pistole, ale funguje odlišně. Na zmáčknutí spouště reaguje vystřelením dvojice elektrod, které jsou opatřeny hroty s háčky připomínající háčky k chytání ryb. Elektrody za sebou táhnou tenké izolované vodiče. Když se hroty elektrod dotknou těla, dochází k elektrickému výboji a cíl je vystaven účinkům vysokonapěťových pulzů. Elektrody proniknou i silnějším oděvem. Hlavní výhodou je bezesporu to, že výstřel není smrtelný, ale pouze paralyzující. Nevýhodou je naopak relativně dlouhá příprava před provedením druhého výstřelu v případě, že první výstřel minul cíl.



Obrázek č.10 Taser X26²⁰

²⁰ Taser [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.rucevzhuru.cz/poradna/1/obrazky/taserX26.jpg>>.

K dočasnému ochromení a dezorientaci pachatele ZJ využívá zásahové výbušky. Výbušky jsou oválného tvaru a na vrchu mají pojistku, kterou je nutné před použitím odjistit. Existuje několik druhů výbušek.

Nejpoužívanější P1 po aktivaci vymete výbušná tělíska do prostoru a následují jednotlivé rány se silným zvukovým a světelným efektem. Výbuška s označením P2 funguje podobně, výbušky jsou navíc naplněny slzným prostředkem. Dalším slzotvorným prostředkem je slzný granát RGSL-85, který při použití dýmá téměř jednu minutu. Tyto prostředky používá také URNA a pořádkové jednotky.

3.3 Ostatní vybavení

Omezující prostředky - pouta

Policie nejčastěji používá ocelová pouta značky Ralk, která dostane každý policista při nástupu do služebního poměru. V poslední době se často používají plastická pouta, která mají oproti kovovým řadu výhod. Jejich nízká váha umožňuje policistům mít u sebe více kusů, a proto se používají převážně při akcích, kde se předpokládá větší počet zadržených osob. Jejich nevýhodou je ale možnost pouze jednoho použití, neboť jejich snímání se provádí rozříznutím či přeštípnutím speciálními kleštěmi.

Pouta se používají nejen při zadržení pachatele, důležité jsou také při eskortování nebezpečného pachatele z důvodu bezpečnosti eskortujících osob nebo znemožnění útěku eskortované osoby.

Prostředky pro násilné vniknutí do objektů

Prostředky k násilnému vniknutí do objektu se vybírají podle situace a okolností zákroku. ZJ má k tomuto účelu následující prostředky: páčidlo, sekeru, palcát, beranidlo, kladivo, hydraulické kleště, štípací kleště na zámky, pyrotechnické slože, nebo již dříve zmíněnou brokovnici. V 85 % případů je při vstupech použita síla; oblíbené beranidlo v poslední době nahrazuje hydraulické zařízení. Samotné prostředky ale nestačí, policisté musí vědět, do jakých míst a jakou intenzitou mají působit. Brokovnice a výbušniny jsou využívány ve vyjimečných případech, vzhledem k riziku jejich použití.

Dopravní prostředky ZJ

Vzhledem k potřebám ZJ, dostat se v co nejkratším čase na určené místo, musí být ZJ vybavena odpovídajícím vozovým parkem. Vozidla jsou opatřena výkonnými motory a často mají pohon na všechna čtyři kola, pro lepší průchodnost terénem. Důraz je logicky kladen na spolehlivost vozidel a u civilních provedení na jejich nenápadnost.

Vozidla nejsou používána pouze pro přesun na místo zákroku, ale často také k samotnému zásahu, například při pronásledování, nebo blokování vozidel pachatelů či při přepravě tzv. „chráněných osob“.

Mezi dopravní prostředky²¹ zásahových jednotek patří:

Mikrobus pro 9 osob (obvykle Volkswagen Caravelle)

Terénní automobil (obvykle Toyota)

Osobní automobil - civilní provedení

Osobní automobil - silniční policejní verze (Škoda Octavia)

Pyrotechnické vozidlo – dodávka nebo terénní pick-up

Ve výbavě nechybí nafukovací člun (raft) s motorem, na kterém lze provádět jak případné zásahy, tak záchranné práce v případě živelných pohrom.

Spojovací prostředky

Slouží ke komunikaci při provádění zákroku. Policie ČR je kompletně vybavena spojovacími prostředky zn. Matra. Jedná se o základnovou stanici, vozidlovou stanici, stanici Matra Smart pro osobní použití s příslušenstvím. Lze používat intercom (odposlech) přímo do ucha, pro použití s přilbou.²²

Prostředky dokumentace

Jsou využívány k dokumentaci zákroků pro potřeby orgánů činných v trestním řízení. Velký význam mají k zaznamenávání cvičných akcí a modelových situací, neboť v průběhu výcviku se opakovaně rozebírají a vyhodnocují. Mezi prostředky dokumentace patří: videokamera, fotoaparát, diktafon, DVD rekordér, dataprojektor, notebook a televize.²³

²¹ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Příloha č.3 k Závaznému pokynu policejního prezidenta č.217 o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008, čl. 5.

²² Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Příloha č.3 k Závaznému pokynu policejního prezidenta č.217 o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008, čl. 6.

²³ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Příloha č.3 k Závaznému pokynu policejního prezidenta č.217 o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008, čl. 6.

4 Příjímání řízení

Předpokladem pro přijetí k zásahové jednotce je kondice na vynikající úrovni, schopnost samostatného a rychlého rozhodování a psychická odolnost v zátěžových situacích. Dále je třeba zvládnout některé speciální činnosti, jako například slaňování.

Podmínky pro přijetí k zásahové jednotce

K zásahové jednotce se může hlásit příslušník Policie České republiky, který splňuje následující kritéria²⁴:

Věk - minimálně 23 let.

Vzdělání - minimálně středoškolské

- splněná základní odborná příprava.

Praxe - minimálně 1 rok v přímém výkonu služby.

Služební hodnocení – minimálně velmi dobré.

Řidičský průkaz – minimálně skupina „B“.

Splnění daných fyzických limitů.

4.1 Průběh přijímacího řízení

Přijímací řízení se skládá z následujících částí:

Zaslání přihlášky – přihláška do výběrového řízení s dalšími dokumenty – profesní životopis, lékařský posudek, souhlas se zpracováním osobních údajů, souhlas s provedením psychologického vyšetření, služební hodnocení, potvrzení o fyzické způsobilosti.

Vyžádání personálního svazku - výpis pro velitele zásahové jednotky.

Psychologické testy - jsou podobné jako psychologické testy uchazečů k policii ČR, ale mají specifické požadavky na charakteristiku uchazeče. Testy jsou písemné, trvají přibližně pět hodin a na jejich konci uchazeč absoluuje pohovor s psychologem.

²⁴ Policie České republiky, *Oznámení náměstka ředitele krajského ředitelství policie Středočeského kraje*. Praha. 2011.

Fyzické testy uchazečů - doporučené limity pro fyzickou zdatnost:

- Běh na 100 m - v čase do 14 sekund
- Šplh na laně - 7m bez přírazu v čase do 7 sekund
- Shyby na hrazdě - nadhmatem na šíři ramen - min.15 cviků
- Skok do dálky - snožmo z místa min. 230cm
- Kliky - min 50 opakování bez přerušení
- Lehý sedy - min 90 opakování v čase do dvou min.
- „Angličáky“ – 35 cviků do dvou minut
- Běh 3000m - v čase do 13 minut

Studijní pobyt s odbornou stáží - při splnění všech kritérií je podán návrh na studijní pobyt s odbornou stáží u zásahové jednotky. Jde o nejdůležitější část přijímacího řízení, neboť se zde má projevit, zda je uchazeč pro práci v zásahové jednotce vhodný. Často se stává, že jedinec je skvěle fyzicky připraven, má znalosti i dovednosti v dalších důležitých činnostech na vysoké úrovni, a přesto je na konci stáže označen jako nevhodný. K vyřazení fyzicky slabších jedinců dochází už při fyzických testech a proto se předpokládá, že stáž už většina uchazečů zvládne, ale jde především o psychickou výdrž a odolnost.

V průběhu pobytu mají uchazeči výcvik z tělesné, střelecké, taktické přípravy. Prověření jsou i z přípravy pro práce ve výškách. Na studijním pobytu jsou uchazeči nepřetržitě, bez možnosti odjet domů. Plní úkoly, při nichž jsou hodnoceny nejen jejich individuální schopnosti, ale především schopnost týmové spolupráce. Uchazeči jsou vystaveni nedostatku spánku a extrémnímu fyzickému zatížení spojeným se zátěžovými testy. Účastníci například musí několik hodin stát na papíru formátu A4 bez možnosti pohybu. Naproti tomu absolvují dlouhé pochody se zátěží, cyklistické přesuny, neustálé zrychlené přesuny a další fyzickou zátěž. Místo spánku je pro ně často připraven další program, například bedlivé sledování dění kolem nich. Instruktóři, pověřeni vedením stáže, následně kladou účastníkům specifické otázky a prověřují jejich akceschopnost a také schopnost pamatovat si více informací. Po celou dobu jsou účastníci pečlivě sledováni za účelem vyhodnocení vlastností a charakterových znaků, jednání a vystupování.

Vyhodnocení studijního pobytu - uchazeč je doporučen, nebo nedoporučen pro zásahovou jednotku. Logicky neplatí, že nejlepší a nejsilnější jedinec vyhrává. Zásahová jednotka požaduje všestranného jedince, který je samostatný, ale zároveň týmový hráč.

4.2 Srovnání přijímacího řízení k ZJ s přijetím do služebního poměru PČR

Případní zájemci o přijetí do služebního poměru Policie České republiky²⁵ musí být taktéž fyzicky zdatní, ale srovnávat jejich přijímací řízení s přijímacím řízením k ZJ nelze.

Adept pro vstup do služebního poměru Policie ČR musí vykonat min. 18 kliků, 18 celomotorických cviků (ze stoje leh na břicho, vztyk, leh na záda a znovu vztyk v čase 2 min.), člunkový běh na 40m v čase do 14,5 sekundy a vytrvalostní běh na 1km v čase do 5,15min. Každá z disciplín je obodovaná zvlášť a budoucí policista musí celkem nasbírat 36 bodů. Za uvedené výkony by ale za každou disciplínu získal pouze nutné minimum - čtyři body. Z toho vyplývá nutnost alespoň v některé z disciplín nasbírat větší množství bodů, aby dosáhl požadovaných 36 bodů.

Přijímací řízení k policii by měl zvládnout člověk, který má fyzické předpoklady na kondiční úrovni (nad úroveň běžné populace). Fyzické požadavky k zásahové jednotce vyžadují fyzické předpoklady na úrovni výkonnostního sportu.

²⁵ Ministerstvo vnitra České republiky, *Zákon č. 361/2003Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů*. Praha, 2004, s.12-14.

5 Služební příprava

Služební příprava je příprava určená k soustavnému získávání, udržování a prohlubování odborné způsobilosti potřebné pro výkon služby a zastávaného služebního místa.²⁶

Služební příprava příslušníků ZJ je uskutečňována ve výkonu zaměstnání služební přípravy a výcviku, ale také v rámci kurzů, které jsou organizovány středními a vyššími policejními školami Ministerstva vnitra.

Za organizaci, provádění, kontrolu a hodnocení služební přípravy odpovídá vedoucí zásahové jednotky. Vedoucí je povinen:

- vydat roční plán výcviku ZJ na příslušný kalendářní rok a předat jej Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia ČR,
- zajistit vypracování ročního plánu výcviku a vést související dokumentaci,
- kontrolovat a průběžně vyhodnocovat provádění služební přípravy.

Služební příprava příslušníků ZJ zahrnuje:

- a) taktickou přípravu,
- b) kondiční přípravu a přípravu pro použití donucovacích prostředků,
- c) střeleckou přípravu,
- d) přípravu pro práci ve výškách,
- e) přípravu řidičů,
- f) příprava pro krizové vyjednávání,
- g) odbornou policejní přípravu,
- h) zdravotní a psychologickou přípravu,
- i) spojovací a topografickou přípravu,
- j) další přípravy dle potřeb výkonu služby a složení zásahové jednotky.

²⁶ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Závazný pokyn policejního prezidenta č.4. o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky*. Praha, 2009, čl. 1., s.1.

5.1 Obsah a rozsah služební přípravy

Služební příprava²⁷ příslušníků ZJ představuje nejméně polovinu celkového výkonu činností příslušníků zařazených v zásahové jednotce.

Z celkové časové dotace vymezené na služební přípravu je konkrétní služební příprava zahrnuta v následujících objemech:

- taktická příprava v minimálním rozsahu 25%,
- kondiční příprava a příprava pro použití donucovacích prostředků v minimálním rozsahu 25%,
- střelecká příprava v minimálním rozsahu 15%,
- příprava pro práci ve výškách v minimálním rozsahu 10%,
- zdravotní a psychologická příprava v minimálním rozsahu 5%,
- příprava řidičů v minimálním rozsahu 5%,
- topografická příprava v minimálním rozsahu 5%,
- spojovací příprava.

5.2 Metodika výcviku a personální zabezpečení služební přípravy

Metodika výcviku služební přípravy příslušníků ZJ je v kompetenci Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky. Dále se na ní podílí Ředitelství pro řízení lidských zdrojů Policejního prezidia České republiky.

Samotné vedení služební přípravy zajišťuje instruktor služební přípravy a výcviku, který pro výkon této činnosti musí splňovat požadavek odborné způsobilosti. Tento požadavek je stanoven policejním prezidentem. Instruktor služební přípravy a výcviku je přímo podřízen vedoucímu zásahové jednotky. V rámci výkonu služby plní instruktor tyto úkoly:

- a) odborně řídí praktický výcvik příslušníků ZJ,
- b) zpracovává návrhy obsahu jednotlivých zaměstnání služební přípravy,
- c) účastní se zákroků, kdy se následně podílí na jejich vyhodnocení za účelem zvýšení efektivnosti služební přípravy a výcviku jednotky,
- d) podílí se na přípravě metodiky výcviku a jednotných zákroků,

²⁷ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Závazný pokyn policejního prezidenta č.4. o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky*. Praha, 2009, čl. 1., s.2.

e) plní další úkoly uložené vedoucím ZJ nebo jeho zástupcem.

Instruktoři mají pro sebe i ostatní členy ZJ k dispozici k výcviku tréninkovou výstroj a pomůcky. Jedná se o:

- Individuální výstrojní a výzbrojní součástky: střelecké brýle, chrániče sluchu, měřič rychlosti střelby - Speedtimer, svítilna, halová sportovní obuv, běžecká obuv, sportovní souprava, plavky, kimono, buzola, kompas.
- Kolektivní výstrojní a výzbrojní součástky: atrapy střelných a chladných zbraní, pouta, obušky, cvičné slzotvorné prostředky, zbraně na značkovací střelivo FX, lapy na nácvik úderů a kopů, suspensory a chrániče.

5.3 Výcvik jednotlivých odvětví služební přípravy

Taktická příprava

Taktická příprava²⁸ je základ pro provedení úspěšného zákroku. Je velmi specifická a odlišná od té, kterou se učí pořádkoví policisté. Vychází se ze schopností policistů, dále počtu ve kterém zákroky provádějí, vybavení, výzbroje a výstroje, kterou mají příslušníci zásahové jednotky k dispozici.

V případě ZJ se jedná o nácvik řešení různých situací uvnitř objektů, ve volném terénu, při slaňování nebo při zákrocích s použitím vozidel. Při výcviku jsou nacvičovány postupy za použití různých zbraní, speciálních nástrojů a prostředků k odpoutání pozornosti pachatelů. Nacvičují se různé modelové situace, vstupy do objektů, pohyb v objektech, zastavení pachatele ve vozidle i zneškodnění pachatele v autobuse. Útvar rychlého nasazení nacvičuje taktiku i v letadlech Českých aerolinií, pro případ napadení teroristy.

Účelem taktického výcviku je schopnost řešit situace nacvičeným způsobem s nejmenší možnou mírou improvizace.²⁹ Zákroky zásahové jednotky jsou převážně prováděny pod jednotným velením.

Pro výcvik mají jednotky speciální prostory (například bývalé vojenské objekty), kde je možnost používat simunition náboje zn. FX 9mm. Jedná se o na pohled identické zbraně používané ZJ, které mají pro lepší identifikaci modrou barvu. Do zbraní se používají střely opatřené barvivem.

²⁸ Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, *Závazný pokyn policejního prezidenta č.4. o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky*. Praha, 2009, čl. 4., s.2.

²⁹ *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-1-3]. Dostupné z WWW: <<http://www.ks.jm/oddeleni/zj/zasah/other/taktika.htm>>.

Výhodou oproti pinballu je zejména to, že se střílí ze skutečných zbraní jako při ostrých akcích. Při výcviku je nutné používat ochranné prostředky, zejména na ochranu zraku, jinak stačí silnější vrstva oblečení a rukavice.

Z prováděných výcviků lze usuzovat, že policistu nejlépe přesvědčí barevný zásah na uniformě o tom, že situaci neřešil ideálně, nebo ji řešil pomalu či jinak pochybil. Uvedené prostory jdou často modifikovat a vytvářet tak pro zásahová družstva různé podmínky a nepředvídatelné situace.

Z taktického hlediska lze zákrok rozdělit na tyto části:

- pozorování zájmového objektu nebo prostoru,
- přiblížení k objektu,
- průnik do objektu,
- zadržení zájmových osob a převzetí prostoru pod kontrolou,
- předání objektu – prostoru policejním orgánům k dalším opatřením,
- provedení eskorty,
- předání osoby orgánům činným v trestním řízení.



Obrázek č.11 Návuk taktického postupu s balistickým štítem³⁰

³⁰ *Intranet MVČR* [online]. 2008 [cit. 2012-1-16]. Dostupné z WWW: <<http://www.urn.aa/galerie/index.htm>>.

Dle závazného pokynu policejního prezidenta č. 4 z roku 2009 o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky, policisté zásahových jednotek procvičují taktiku několikrát za měsíc, zatímco pořádkoví policisté mají na taktiku vyčleněno osm výcvikových bloků, které v součtu znamenají přibližně 40 hodin ročně. Jedná se o dva bloky věnované donucovacím prostředkům, dva taktice osoby, další dva taktice budovy a poslední dva taktice vozidla.

Taktická příprava pořádkových policistů

Taktika osoby³¹ zahrnuje v případě pořádkových policistů zejména kontrolu osoby, při níž je kladen největší důraz na rozestavení hlídky kolem kontrolované osoby. Důležité je znát úkoly jednotlivých členů hlídky, vzájemné jištění a správnou komunikaci. Velká část výcviku je věnována zadržení nebezpečného pachatele.

Taktika budovy je pro pořádkové policisty také velmi odlišná, vzhledem k tomu, že do objektu vstupují většinou v mnohem menším počtu než příslušníci zásahové jednotky a také s omezenou výbavou. Důraz je kladen na samotné přiblížení k objektu, následovně na správný, to znamená co nejbezpečnější vstup do něj. Poté policisté nacvičují pohyb po chodbách, vykrývání prostorů a vstup do jednotlivých místností. Z taktického hlediska je velký rozdíl, jestli vstupujeme do místnosti levými či pravými, jednodílnými či dvoudílnými dveřmi, nebo jestli jsou otevřené či zavřené.

Jednou z nejobtížnějších činností z hlediska taktiky budovy se dá označit pohyb po schodech.

Taktika vozidla je zaměřena zejména na bezpečné zastavení vozidla hlídkou pořádkové policie. V poslední době se množí případy, kdy řidiči vozidel najíždějí na policisty, a proto je třeba policisty naučit, jak tuto činnost bezpečně vykonávat.

Dalším prvkem je samotná kontrola vozidla a jištění členů hlídky. Pro případ nutnosti vytažení osádky vozidla znají policisté několik způsobů, ať už za použití tonfy, teleskopického obušku, nebo pouze pomocí hmatů a chvatů.

³¹ ČERNÝ, P. *Taktická příprava*. Praha, 2001, s. 17.

Kondiční příprava, příprava pro použití donucovacích prostředků

Kondiční příprava je každodenní náplní činnosti členů zásahové jednotky. Jde zejména o fyzickou přípravu zaměřenou na vytrvalost, sílu a odolnost. Tato příprava je často prováděna zábavnou formou celou řadou sportů jako je florbal, fotbal a podobně. Velkou dávkou času tráví policisté také v posilovně a běháním v terénu.

Sebeobrana a příprava pro použití donucovacích prostředků není pouze umění bránit se, ale důraz je kladen především na boj zblízka. Ve výcviku se jí věnuje velký prostor, neboť zákrok není vždy jen použitím střelné zbraně, ale často je třeba pachatele zpacifikovat pomocí donucovacích prostředků. Příslušníci zásahových jednotek se často věnovali nebo věnují některému z bojových sportů, což je samozřejmě nesporná výhoda. Při výcviku se totiž dotknou několika bojových umění jako je aikido, box, judo a musado. Z těch jsou pak v praxi využívány nejúčinnější techniky. Bojovat tak umí pomocí holých rukou, nohou, nože a tyče.

Kondiční příprava pořádkových policistů

Pořádkoví policisté mají oproti zásahové jednotce kondiční přípravu pouze v čase, který případně zbývá při nácviku taktiky. Policisté tak kondiční přípravu provádějí ve svém volném čase, nebo vůbec. Musí být ale schopni splnit fyzické prověrky, které může kdykoli vyhlásit příslušný krajský ředitel.

Střelecká příprava

Střelecká zdatnost je u zásahové jednotky další důležitou dovedností. Základním předpokladem je perfektní manipulace se zbraní. Vzhledem k vysoké pravděpodobnosti použití zbraně, je střelecký výcvik velmi náročný, dlouhodobý a klade se při něm velký důraz na vyhodnocování situací.

Příslušníci jednotky musí ovládat střelbu v klidu i za pohybu. Střelbu provádějí také v různých polohách³², např. ve stoje, v kleče, v leže a v různých situacích, například po fyzické zátěži.

Střeleckou přípravu³³ provádějí v největší míře z krátké zbraně Glock G17, nebo samopalu Heckler & Koch MP5 verze A5. Příslušník zásahové jednotky ročně spotřebuje k výcviku řádově několik tisíc nábojů.

³² MACURA, E., REPKA, P. *Pracovní sešit střelecké přípravy*. Holešov, 2004, s. 54 .

³³ *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-1-17]. Dostupné z WWW: <<http://www.ks.jm/oddeleni/zj/zasah/other/strelecka.htm>>.

Střelecká příprava pořádkových policistů

Pořádkový policista má ročně absolvovat střeleckou přípravu osmkrát po padesáti nábojích. Měl by zvládnout mířenou střelbu z místa i za pohybu, pudovou střelbu v co nejkratším čase, střelbu s použitím krytu a úkrytu. Dále se policisté učí postup a vzájemné krytí. V poslední době je po vzoru speciálních jednotek kladen důraz na použití „dvoj výstřelů“, což je promáčknutí spouště co nejrychleji za sebou se snahou trefit stejné místo. Každoročně jsou policisté povinni splnit prověřkové cvičení.

Příprava pro práci ve výškách

Práce ve výškách znamená zejména činnost na vnějším plášti budov, skalách, propastech a šachtách. V těchto místech může být jednotka využita pro zajištění pachatele, záchranu osob, nebo vyproštění věcí.

K tomu je využíváno vrtulníku³⁴, volného lezení, slaňování nebo výstupu po laně. Tyto činnosti jsou prováděny na základě horolezecké techniky. Výcvik je velmi náročný fyzicky i psychicky a už při výběru příslušníků do jednotky je kladen důraz na schopnost a předpoklady tuto činnost zvládat. Důležité je nejen se ve výšce bezpečně pohybovat, ale také bojovat, což znamená používat na laně zbraně a různé technické prostředky. Tato činnost je spojena s taktickou přípravou a plné připravenosti k zákroku je dosaženo často až po několika letech výcviku.



Obrázek č.12 Slaňování budovy³⁵

³⁴ LINHART, M. *Služební příprava práce ve výškách*. Praha, 2000, s. 71.

³⁵ *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-2-23]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/fotogalerie/urna.aspx>>

Příprava řidičů

Zásahová jednotka má různé typy vozidel, které její členové musí umět dobře ovládat i za odlišných podmínek, než je běžný provoz. Nejde jen o samotnou jízdu, ale také o způsoby zastavování, blokování vozidel při zákroku nebo například jízdu v koloně či krytí chráněného vozidla. Řidičské schopnosti tudíž musí policisté mít na vysoké úrovni, což zajišťují modulární kurzy techniky jízdy, pořádané v Jihlavě nebo na Masarykově okruhu v Brně³⁶. Zde si mohou řidiči na několikadenním zaměstnání pod vedením zkušených instruktorů vyzkoušet různé situace a jejich ideální řešení. Důraz je kladen zejména na zvládnutí krizových situací a plné zvládnutí techniky jízdy. K dispozici je velké množství vozidel, zejména značky Škoda (nové modely Fabia, Octavia, Yety, Superb), které dodává sama automobilka k zátěžovým testům, ale i další, jako je Mercedes, Fiat atd. Vozidla mají různé motorizace, náhon na přední, zadní, nebo obě nápravy s možností vypnout bezpečnostní systémy a vyvolat tak krizovou situaci.

Instruktoři zde používají i podvozkový systém, který umožňuje předstírat situace na různých povrchích (led, sníh, voda, písek), a řidiči si tak mohou vyzkoušet rozdíl při jejich řešení.

Zdravotní příprava

Zdravotní příprava³⁷ je vyučována formou zdravotnických kurzů, na kterých se policisté učí zejména základy první pomoci. V poslední době je kladen důraz na co nejjednodušší postupy za pomoci věcí, které má člověk běžně u sebe. Kurzy jsou vedeny zkušenými odborníky z Červeného kříže.

Topografická a spojovací příprava

Výcvik topografické a spojovací přípravy je často správně spojován. Jde většinou o cvičení „v terénu“, kde mají policisté zdokonalovat nejen svoji kondici, ale zejména orientaci (s mapou a buzolou, nebo bez těchto prostředků) a spojovací přípravu pomocí vysílaček. V průběhu cvičení je nutné prokázat i znalosti z již zmíněné zdravotní přípravy a schopnosti práce ve výškách.

³⁶ STEHLÍK, E. a kolektiv. *URNA 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Praha, 2011, s. 92-95.

³⁷ STEHLÍK, E. a kolektiv. *URNA 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Praha, 2011, s. 58-60.

5.4 Nejnovější poznatky z přípravy zásahové jednotky

V současnosti je na jednotku vyvíjen tlak jak ze strany vedení policie, tak ze strany nebezpečných pachatelů, proti nimž zakročují. Pachatelé mají stále lepší vybavení a prostředky pro uskutečnění trestné činnosti. V zájmu jednotek je, aby byli připraveni nejen jednotlivci, ale také každé ze čtyř družstev. V případě závažnější akce je pravděpodobné, že družstva budou zákrok provádět společně a to je důležité nacvičit.

Popis modelové akce

Zásahová jednotka Středočeského kraje uskutečnila pro nácvik součinnosti akci, která měla jednotku prověřit. Velitelem ZJ byli osloveni instruktoři služební přípravy, zajišťující služební přípravu všech policistů Středočeského kraje. Tito instruktoři měli po důkladné instruktáži a poradě vytvořit situaci, při níž tři pachatelé loupežného přepadení vzali jednu osobu jako rukojmí a ukryli se v objektu. Pro cvičení byli policisté i instruktoři v objektu vybaveni zbraněmi se značkovacími střelami FX, jinak však měli postupovat jako při „ostrém“ zákroku. Nácvik začal oznámením velitelům skupin o vyhlášení akce, včetně dopravy jednotky na místo zásahu. Místem zásahu byl opuštěný objekt nedaleko Prahy, který měl tři podlaží.

Prvním bodem cvičení je bezpečně a rychle se dostat na místo zákroku. Následuje zajištění místa, což v konkrétním případě zajišťují dvě desetičlenná družstva. Celý objekt byl policisty tzv. „opláštěn“, což znamená, že policisté jsou rozmístěni v blízkosti objektu tak, aby pachatel nemohl nepozorovaně opustit objekt, například skokem z okna, a zároveň se nesmí dostat nikdo kromě policistů do objektu.

Následuje vstup jednotky do objektu a postupné „čištění“ místností, což znamená, že policisté kontrolují každou místnost, zda se zde nenachází pachatel, nebo nezúčastněné osoby. Při vykonávání této činnosti policisté postupují podle přesně nacvičených taktických postupů a maximálně soustředěně, jelikož v této fázi akce se nachází největší riziko.

Ve třetím podlaží dochází ke kontaktu zásahové jednotky s pachateli loupežného přepadení. Po slovním kontaktu následuje několik výstřelů ze strany pachatelů. Situace se ujmá vyjednávač, který se snaží domluvit s pachateli přijatelné řešení situace. Je velmi zajímavé, jak vyjednávač dokáže s pachateli nenápadně manipulovat a natahovat čas. Nenápadně klade různé dotazy, které jsou důležité pro další postup, např. počet rukojmí, zraněné osoby, požadavky pachatelů a podobně. Z rozhovoru lze usoudit, kolik je na místě pachatelů.

Při cvičné akci byl rukojmí fiktivně postřelen do nohy a s touto informací musel vyjednávač správně postupovat. Lékaře pachatelé odmítli a jednotka musela uspíšit svůj postup. Vyjednávač se vždy snaží pachateli neříct slovo ne, a proto na požadavek pachatelů o cigarety pouze odpovídá, že je k nim nelze bezpečně dopravit, protože nechtějí vyhovět jeho požadavku na odevzdání zbraní, ošetření, nebo propuštění rukojmích.

Dva pachatelé se po hodinovém vyjednávání rozhodnou s rukojmím opustit objekt a zkusit se dostat do vozidla před budovou. Z taktického hlediska je to téměř nemožné. V okamžiku se na chodbě budovy rozsvítí několik svítlen umístěných na zbraních zásahové jednotky a ozbrojení pachatelé jsou zneškodněni mnoha přesnými zásahy cvičným střelivem. Rukojmí je osvobozen, zbývá tedy zajistit dalšího pachatele a kontrola ostatních prostorů.

Pro jednotku je situace, kdy se v místnosti nachází pouze pachatel, mnohem výhodnější a jednodušší. Pachatel se ale odmítá vzdát a snaží se střelbou ohrožovat policisty. Reakce je velmi rychlá a pachatel je zneškodněn několika zásahy do oblasti srdce a ramene. V případě, že by se pachatelé s rukojmím dostali z budovy až k vozidlu, čekala by je pyrotechnická nástraha, rána elektrickým proudem při doteku vozidla nebo připravená závada na vozidle.

Po zajištění místa dochází k ukončení cvičné akce a vyhodnocení. Policisté zásahové jednotky zákrok zvládli velice dobře a rukojmí osvobodili. Vedoucí jednotky hodnotí práci svých podřízených pozitivně a oceňuje výkon instruktorů, kteří modelovou situaci sehráli věrohodně a účelně.



Obrázek č.13 Průběh výcviku – modré doplňky znamenají cvičné střelivo FX³⁸

³⁸ *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-2-23]. Dostupné z WWW: <http://www.ks.zc/zasahova_jednotka/galerie/index.php>.

6 Specializace příslušníků zásahové jednotky

Pro úspěšné provedení specifických zákroků jsou v každé skupině vycvičeni nebo proškoleni specialisté. Jedná se o následující specializace:

- vyjednaváč
- pyrotechnik
- potápěč
- odstřelovač
- letecký záchranář

Vyjednaváč

Jedná se o speciálně vyškoleného příslušníka ZJ s nadprůměrnými komunikačními schopnostmi a dovednostmi pro řešení nejrůznějších druhů krizových situací. Vyjednaváč je zpravidla člověk, který má za sebou delší praxi. Důležitá je schopnost naslouchat a životní zkušenosti vyjednaváče.

Vyjednaváč je využíván především v následujících případech:

- a) v oblasti ochrany a bezpečnosti osob, především při vyjednávání v případech braní rukojmí, držení rukojmí, zadržení a zajištění pachatelů rizikových zatýkání, únosu osoby a dopravního prostředku,
- b) řeší situace nejen z pohledu ochrany nebo prevence, ale i z pohledu obětí a osob v krizi
- c) navozuje kontakt s osobou v krizi a prostřednictvím oboustranné komunikace vytváří podmínky pro zklidnění a stabilizaci situace bez užití násilí.

Hlavní cíle krizové komunikace³⁹

- odvrácení bezprostředního násilí
- příprava k neodkladnému zákroku
- shromažďování informací
- zakonzervování dosavadní situace

³⁹ČERNÝ, P. *Komunikace v krizových situacích pro policisty služby pořádkové policie*. Praha, 2007, s. 9.

Pyrotechnik

Jde o člena ZJ, který má velmi důležitou a zodpovědnou funkci. Provádí pyrotechnickou nebo průlomovou činnost v nepřístupném a nebezpečném terénu, například při živelných pohromách.

Pyrotechnik je využíván zejména v následujících případech:

- a) vyhledávání, odstraňování, shromažďování, přepravu a likvidaci munice, výbušných látek a výbušných předmětů (například nalezená munice z války),
- b) pyrotechnické a bezpečnostní prohlídky a jiné asistence při policejních činnostech, kde je předpoklad výskytu výbušnin a předmětů obdobné povahy,
- c) používání průlomových pyrotechnických prostředků při provádění zákroku (např. vytvoření vstupu oknem, dveřmi a přes obvodové části staveb, dopravních prostředků, odpoutání pozornosti pachatele).

Pro výkon této činnosti je příslušník-pyrotechnik vybaven pyrotechnickým oblekem a protistřepinovou přikrývkou.



Obrázek č.14 Pyrotechnik v ochranném obleku⁴⁰

⁴⁰ *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-2-23]. Dostupné z WWW: <<http://www.policie.cz/fotogalerie/pyrotechnici.aspx>>

Potápěč

Příslušník ZJ, který vykonává potápěčské činnosti pro potřeby policie ve ztížených podmínkách, za použití stlačeného vzduchu nebo hyperoxických směsí jako dýchaného média.

Potápěč⁴¹ je nasazen zejména při pátrání po osobách a věcech, nebezpečných látkách a předmětech, dále při záchraně tonoucích osob, policejních akcích, mimořádných událostech, a to včetně IZS.

Příslušník je vybaven špičkovou technikou a výstrojí, která je v tomto specifickém prostředí naprosto nezbytná. Jeho připravenost je podložena náročným dlouhodobým výcvikem. Pozici policejního potápěče nemůže samozřejmě zastávat každý. Specialista potápěč musí splnit náročné zdravotní a psychologické testy. Musí prokázat předpoklady k náročné práci.



Obrázek č.15 Potápěči ZJ při výcviku⁴²

⁴¹ STEHLÍK, E. a kolektiv. *URNA 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Praha, 2011, s. 66-69.

⁴² *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-02-23]. Dostupné z WWW:<<http://www.urn.aa/galerie/index.htm>>.

Odstřelovač

Jedná se o nepostradatelného člena ZJ. Jde většinou o zkušeného člena jednotky, který má předpoklady pro tuto činnost; jedná se zejména o psychologickou připravenost, trpělivost a spolehlivost. Odstřelovač je zároveň pozorovatel a musí mít dobrý přehled o situaci a místě, a v němž zasahuje. Jeho prací je kreslení plánů budov, orientace v mapách, zajišťování a posílání fotografií a dalších informací z pozorovacího stanoviště. Velmi důležité je perfektně zvládnuté maskování. Odstřelovač se vyznačuje schopností nepozorovaně se přiblížit ke sledovanému objektu v jakémkoli terénu za jakýchkoliv podmínek a podávat přesné informace z místa předpokládaného zákroku.

V jeho výbavě nesmí chybět stativ, větroměr, teploměr, kompas, pozorovací dalekohled, materiál k maskování a z taktického hlediska je optimální, když má při akci v blízkosti dalšího člena týmu, který obstarává jeho ochranu.



Obrázek č.16 Maskování odstřelovače v přírodě⁴³

⁴³ *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-1-17]. Dostupné z WWW: <<http://www.urn.aa/galerie/index.htm>>.

Letecký záchranář

Specialista, jehož činnost zahrnuje znalosti a dovednosti, které jsou obsaženy v kvalifikaci instruktora pro práce ve výškách a nad volnou hloubkou. Musí ovládat činnosti spojené s využitím vrtulníkové techniky. Jedná se zejména:

- a) o činnost leteckého záchranáře a metodiky týkající se leteckého provozu, provádění záchranných prací. Při záchranných pracích jsou používány záchranné a evakuační prostředky⁴⁴. Jedná se o evakuační sedačky, záchranné závěsné vaky.
- b) pozemní zajištění - výběr přistávací plochy, signály pro bezpečné přistání vrtulníku, určení vlivu klimatických podmínek na činnost vrtulníku při letu,
- c) užívání technicko-taktických dat vrtulníku, dorozumívacího zařízení, výstroje a výzbroje a dalšího materiálu, sloužícího k zajištění osob na palubě.



Obrázek č.17 Slaňování z policejního vrtulníku Bell 412⁴⁵

⁴⁴ LINHART, M. *Služební příprava práce ve výškách*. Praha, 2000, s. 66-69.

⁴⁵ *Tomas-buchtela*[online].2010[cit.2012-1-19].Dostupné z WWW:
<<http://www.tomas-buchtela.blog.cz/1005/zasahova-jednotka-hl.m.prahy.htm>>.

7 Zákroky

7.1 Zákroky zásahové jednotky

Zárok provedený zásahovou jednotkou můžeme rozdělit a rozebrat z několika pohledů a situací, které mohou nastat⁴⁶. Chronologicky je lze rozdělit takto:

Podle druhu výjezdu

- okamžitý
- plánovaný

Podle vstupu do prostoru

- na výzvu
- utajený
- násilný
- za pomoci pyrotechnika

Podle počtu osob, proti nimž se zakročuje

- pouze pachatel nebo několik pachatelů
- pachatel a nezúčastněné osoby
- pachatel a rukojmí

Podle použití zbraně

- k použití zbraně nedošlo
- k použití zbraně došlo

Podle povahy zákroku

- zadržení pachatele
- asistence při zatýkání pachatele
- asistence při domovní prohlídce

Podle místa zásahu

- objekt
- volný prostor

⁴⁶ NÁCHODSKÝ, Z. *Taktika policejní akce*. Praha, 1993, S. 192-193.

Průběh každého zákroku lze rozdělit do několika fází:

Činnost před zákrokem

Činnost v případě odložení zákroku

Činnost při zákroku

Činnost po provedení zákroku

Činnost před zákrokem

Jde zejména o zjišťování všech dostupných informací o situaci na místě předpokládaného zákroku. Informace jsou důležité především pro stanovení správné taktiky, přípravy sil a prostředků.

Činnosti před zákrokem:

- získání informací o osobě, proti níž bude zákrok směřovat (pohlaví, věk, popis vzhledu a oblečení, chování, zda je osoba ozbrojena, zda již byla někdy v podobné situaci a jak se chovala, počet osob na místě),
- informace o místě zákroku (co nejlepší popis, dům, byt, pozemek, vozidlo, veřejné místo, přístupové a únikové cesty, překážky, okna, dveře, ploty),
- volba vhodné výstroje, výzbroje a počtu policistů podle zjištěných informací.

Činnost v případě odložení zákroku

Jedná se o situaci, kdy by v důsledku nepoměru sil a situace na místě zákroku mohlo dojít k ohrožení života nebo zdraví zakročujících policistů, nebo by v důsledku zákroku mohlo dojít k ohrožení života nebo zdraví nezúčastněných osob.

Postup při odložení zákroku:

- informování velitele o odložení s udáním důvodu,
- sledování situace v blízkosti místa zákroku,
- zabránění přístupu dalším nezúčastněným osobám,
- zabránění útěku pachatele z místa činu.

Činnost ZJ při zákroku

Zákroky ZJ jsou individuální a neopakovatelné, ale pro úspěšné zvládnutí vždy musí splňovat následující kritéria:

- provedení v souladu se zákonem a služebními předpisy,
- provedení bezprostředně, rychle a překvapivě,
- provedení důrazně a rozhodně.

Činnost ZJ po provedení zákroku

Jde o činnost, která nastává v okamžiku, kdy pominulo nebezpečí, které hrozilo. Tato činnost závisí na okolnostech, zejména na místě provedení zákroku, rozsahu narušení veřejného pořádku, počtu pachatelů, použitých prostředcích a rozsahu způsobených škod.

Činnost po provedení zákroku:

- zajištění pachatele a místa činu
- případné poskytnutí první pomoci, popřípadě zajištění odborného lékařského ošetření
- provedení nezbytných administrativních úkonů (velitel – úřední záznam)

Příklady zákroků zásahové jednotky

Příklad č.1

Dne XY byla vyslána Zásahová jednotka správy Stč. kraje k provedení směřovaného zákroku do okresu XY. Podle instruktáže měl být zadržen pachatel několika loupežných přepadení a krádeží a následně provedena asistence při domovní prohlídce. Jelikož bylo v žádosti o vyslání ZJ uvedeno, že pachatel je ozbrojen nelegálně drženou pistolí ráže 9mm, bylo velitelem zákroku rozhodnuto, že zatčení bude provedeno za pomoci násilného vstupu v časných ranních hodinách. Jednalo se o rodinný dům, poměrně rozsáhlý, a podle operativních pracovníků se v něm mělo nacházet několik dalších osob, včetně dětí. Dále bylo upřesněno, v které místnosti by se zájmová osoba měla nacházet. Příjezd na místo byl proveden do vedlejší ulice a zvolen tichý přístup k domu. Pracovníci SKPV provedli obklíčení domu zezadu. Násilný vstup za pomoci beranidla proběhl hladce. Před zásahovou skupinou se otevřel dvoupatrový dům. Osoby přítomné v bytě, kterých bylo mnohem více, než uváděla zpráva SKPV, začaly okamžitě tropit řev a zmatek. Jednalo se osoby romské národnosti, včetně dětí. Přesným postupem provedeným podle zásad taktické přípravy se podařilo pachatele včas zadržet. Jeho nelegální pistole byla nalezena ve skříni asi 4m od pachatele. Zárok samotný proběhl dobře, ovšem situace při domovní prohlídce byla velmi napjatá. Všechny osoby byly rázem zraněné, vyhrožovaly stížnostmi všeho druhu, a dokonce si přivolaly i RZS z důvodů „zranění“. V domě byly zajištěny věci pocházející z trestné činnosti v hodnotě několika desítek tisíc korun.

Příklad č.2

Dne XY byla Zásahová jednotka správy Stč. kraje vyslána k zadržení pachatelů, kteří se zabývají prodejem drog v okrese XY. Jelikož byli pachatelé odposlouchávání podle zákona, bylo známo místo předávky drog a peněz. Toto místo bylo u jedné čerpací stanice v daném okrese. Na místo vyjel dodávkový vůz ZJ, který byl označen samolepkami jako vozidlo RZS a v jehož nákladovém prostoru byli 4 příslušníci ZJ ve služebním stejnokroji a v plné výzbroji ZJ. Dále se v prostoru čerpací stanice pohybovali další dva členové ZJ, kteří byli v civilu. Po uskutečnění předávky byl dán pokyn velitelem ZJ k provedení zákroku. Vozidlo „RZS“ bylo zaparkováno asi 7m od vozidla pachatelů. Z něj vyběhli uniformovaní příslušníci ZJ a společně s příslušníky ZJ v civilu provedli zadržení obou pachatelů této předávky.

Příklad č.3

Dne XY byli příslušníci ZJ vysláni do okresu XY k provedení směrovaného zákroku proti pachatelům trestné činnosti. Ještě cestou na místo zákroku bylo veliteli ZJ oznámeno, že se oba pachatelé dali do pohybu, jedou určeným vozem včetně RZ směrem na Prahu a jsou monitorováni pracovníky SKPV. Velitel ZJ se s nimi spojil a bylo rozhodnuto, že zákrok bude provede na silnici I.třídy několik km před Prahou. Vozidla ZJ se dostala do postavení včas a čekala na příjezd vozu pachatelů, včetně vozu SKPV, který měl ještě jednou upřesnit jeho typ a RZ. Jako způsob zastavení vozu byla zvolena klasická blokace třemi vozy. Po průjezdu a upřesnění vozu pachatelů začaly vozy ZJ stíhat tento vůz. Jakmile pachatelé zjistili, že za nimi jede policejní vůz, začali zrychlovat a snažili se uniknout. Na výzvy dávané pomocí výstražného zvukového zařízení k zastavení vozu nereagovali. Až po několika kilometrech se podařilo za pomoci všech tří vozidel vozidlo pachatelů vytěsnit na okraj vozovky, kde řidič nezvládl řízení a sjel do pole. Jeden z pachatelů se ještě pokusil o útěk z vozu, ale byl ihned zadržen příslušníky ZJ. Vše se obešlo bez zranění.

7.2 Zákroky pořádkových policistů

Zákroky pořádkových policistů jsou někdy velmi jednoduché, až triviální, ale právě to je pro policisty největší riziko. Oproti policistům v zásahové jednotce mívají pořádkoví policisté několik zákroků denně, a proto na ně nejsou tolik soustředění. Vše často proběhne v klidu a bez úhony, ale riziko může vzniknout i při zdánlivě jednoduché a snadné situaci.

Činitelé ovlivňující průběh a výsledek služebního zákroku

Služební činnost policisty, služební úkony či zákroky nejsou pouhým střetnutím osob, které se odehrává mimo prostor a čas. Může je ovlivnit mnoho činitelů, jako například prostředí, čas a podmínky⁴⁷.

Prostředí je jedním z důležitých faktorů, které ovlivňuje průběh a výsledek zákroku. Lze jej dělit na fyzikální a psychosociální. Mezi fyzikální aspekty lze zařadit hluk a světelné či časové podmínky. Do psychosociálního prostředí řadíme statické klima a dynamické klima.

Fyzikální prostředí

- Přihlížející osoby- může se jednat o jednotlivce, náhodné seskupení osob, organizovanou skupinu nebo dav. Uvedené osoby mohou policistům velice zkomplikovat služební činnost. Dokonce i při volbě správné taktiky a strategie může dojít k vyhocení situace v souvislosti s přítomností a projevy těchto osob. Je nutné, aby policisté zabránili osobám vměšování do služební činnosti. K tomu lze použít odvedení, vykázání z místa zákroku, popřípadě donucovací prostředky.
- Hluk- při služebním zákroku může ovlivnit situaci natolik, že dojde k použití donucovacích prostředků nebo zbraně. Jde zejména o situaci, kdy osoba, proti níž policista zakročuje, neslyší pokyny a výzvy policisty, a tudíž na ně nereaguje.
- Světelné a časové podmínky- kontrola vozidla nebo objektu ve dne a v noci vyžaduje odlišnou taktiku a strategii. Jde o použití svítilny a v případě kontroly vozidla volba vhodného místa k zastavení.
- Jiné stěžující podmínky- klimatické podmínky: mráz, horko, déšť.

⁴⁷ VÁGNER, J., TESÁREK, A. *Strategie a taktika policejní činnosti*. Praha, 2007, s. 45-47.

Psychosociální prostředí

- Společenská atmosféra- je dynamickým prvkem. Vytváří se v důsledku působení právě probíhající, zpravidla neobvyklé, ale společenský život v lokalitě významně ovlivňující události na společenské klima. Může jít o povodeň, požár či policejní zásah proti obyvatelům dané lokality, který je obecně považován jako nespravedlivý, diskriminující či neodůvodněně přísný.
- Společenské klima- je statickým činitelem. Jde o rozdílnosti kultur. V jednotlivých komunitách může panovat rozdílné společenské klima a tomu by měl policista přizpůsobit své jednání.

Aktéři jsou policisté i zájmové osoby, jenž značně ovlivňují průběh a výsledek služební činnosti. Jde o fyzické dispozice aktérů, jejich počet i momentální psychické vyladění. Fyzická převaha dává osobě (policistovi či zájmové osobě) pocit jistoty či rozhodnosti. V některých případech může být fyzická dispozice aktérů zavádějící (menší a hubený člověk, který ovládá bojové umění může být podceněn).

Jednání policisty by mělo být autentické, tedy ve shodě s tím, jak na ostatní působí. Je tedy důležité, aby si policista uvědomoval, jak na druhé osoby působí.

Momentální psychické naladění může z běžné situace přerůst až v situaci konfliktní či bojovou. Neznamená to, že osoba, která dosud nikdy nekladla aktivní odpor, jej nezačne klást dnes. Policisté musí při zákroku dokázat potlačovat emoce, aby zbytečně nevyhrotili situaci. Policista je profesionál, měl by se tedy zdržet negativních emocí vůči osobám, proti nimž zakročuje. Empatie je také velmi důležitá, zejména při oznamování tragických událostí v rodině a podobných případech.

7.3 Zákrok proti aktivnímu střelci

Zejména v novém tisíciletí došlo v zahraničí, ale už i u nás, k stále častějším případům závažné trestné činnosti s vysokým počtem obětí, která se nazývá tzv. útok aktivního střelce. Z hlediska taktiky zákroku jde o novou, specifickou situaci.

Aktivní střelec⁴⁸ je ozbrojený pachatel, jehož útok není náhodný a jehož jednání je promyšlené. Jeho cílem bývá usmrtit co nejvíce osob ještě předtím, než bude zastaven policií, nebo než ukončí svůj život sám. Může se zdát, že tato problematika se týká především speciálních policejních jednotek, ale vzhledem ke skutečnosti, že útok aktivního střelce trvá průměrně pouhých 15 minut, na místo se většinou dostává běžná dvoučlenná hlídka policistů. Tito policisté pak musí co nejrychleji zabránit pachateli v dalším usmrcování lidí a jejich postup a nasazení se blíží zákroku speciálních jednotek.

Problematika se týká zejména:

- hlídek linky 158 Policie ČR a hlídek obvodních oddělení,
- hlídek městské policie,
- náhodně kolemjdoucího policisty,
- speciálních jednotek (v případě barikádové situace).

Na místě zásahu se nachází:

- mrtví lidé, těžce ranění, dospělí i děti,
- množství krve, křik, pláč, naříkání, zmatek, utíkající lidé,
- dým, oheň, voda z automatického hasicího systému,
- ohlušující střelba na neznámém místě, nebo přímý útok na policisty.

Nejčastější místa útoků:

- škola,
- kanceláře, úřady, bývalé pracoviště pachatele,
- komerční budovy, nákupní centra,
- nemocnice,
- činžovní domy,
- ulice a jiné prostory s větší koncentrací osob.

⁴⁸SOBOTOVIČ, P. *Metodická příručka č.1/2012*. Praha, 2012, s. 3.

Motivy aktivních střelců

- ztráta zaměstnání nebo spory v zaměstnání
- sousedské spory
- problémy se spolužáky nebo učiteli ve škole
- nenávisť k okolí

Policista versus aktivní střelec

Běžný pořádkový policista je často oproti aktivnímu střelci znevýhodněn, neboť pachatel má často dlouhou automatickou zbraň. Ve prospěch policisty by měl hrát fakt, že je vycvičen a zná správné taktické postupy.

Policista:

- pistole 75D Compact (28 celoplášťových nábojů)
- obušek, pouta, slzotvorný prostředek, balistická vesta, radiostanice

Aktivní střelec:

- může mít více zbraní s účinným střelivem (dlouhé zbraně se střelivem s řízenou deformací nebo s vojenským střelivem)
- výbušniny, granáty, balistická ochrana

Nejznámější útoky aktivních střelců

- USA- Colorado, Columbine High School, rok 1999 - 15 mrtvých, 24 těžce raněných.
- Německo- Erfurt, gymnázium, rok 2002 – 17 mrtvých, zemřel jeden policista.
- USA- Virginia, Virginia Tech School, rok 2007 – 33 mrtvých, 25 těžce raněných.
- Německo- Stuttgart, škola v Albertville, rok 2009 – 16 mrtvých.
- Slovensko- Bratislava, sídliště, rok 2010 – 8 mrtvých, 15 zraněných, zraněn jeden policista.
- Norsko- Oslo, ostrov Utöya, rok 2011, zastřeleno 69 lidí , výbuch nálože v Oslu- 8 zraněných.

Případ aktivního střelce v České republice

Praha 4., Modřany, Sofijské náměstí. J.P. v červnu roku 2011 postřelil tři lidi, poté byl zadržen hlídkou pohotovostní motorizované jednotky Praha.

7.3.1 Postup policistů zakročujících proti aktivnímu střelci

Přesun na místo

Po získání informace od operačního střediska si policisté nabíjí zbraně, obléknou si balistickou vestu a jedou co nejrychleji na místo činu⁴⁹. Zbraně nikdy nenabíjí za jízdy (nejlépe na oddělení, nebo vozidlo musí zastavit). Balistickou vestu mají policisté vozit za předními sedadly, aby ji nemuseli hledat v zavazadlovém prostoru. Čas zde hraje významnou roli a každá minuta může znamenat smrt dalších lidí. Na vestě musí být označení „Policie“, aby nedošlo k špatnému vyhodnocení osoby další hlídkou policie, která dorazí na místo. Přesun na místo je rychlý, ale řidič vždy dbá na bezpečnost jízdy, aby nedošlo k dopravní nehodě. Před místem incidentu hlídka vypíná zvláštní výstražné zařízení, aby na sebe neupozornila pachatele, popřípadě neuspíšila jeho jednání.

Vozidlo je vhodné zastavit v bezprostřední blízkosti budovy tak, aby policisté nemuseli procházet přes otevřené prostory a prostranství, ale nesmí znemožnit příjezd dalších vozidel (další hlídky, sanitky apod.). Pokud nelze vozidlem zajet do blízkosti vchodu, policisté se přesunují jednotlivě k budově. Jeden se vždy přesunuje, další jej kryje. Nezdržují se příliš blízko u sebe, aby střelec v případě útoku musel mířit na více od sebe vzdálených cílů.

Je vhodné, aby u sebe policisté měli tlakové obvazy, vzhledem k vysoké pravděpodobnosti výskytu zraněných osob na místě⁵⁰.

Získání informací

Operační středisko vysílá co největší počet dostupných hlídek a snaží se od oznamovatel získat co nejvíc důležitých informací. Informace získává i první hlídka, která je na místě. Jde zejména o polohu a popis aktivního střelce. Otázky policisté kladou jasně a zřetelně, aby na ně lidé v šoku dokázali odpovědět. Nejvhodnější jsou otázky typu: „Co má na sobě? Kolik jich je?“. U malých dětí je vhodné používat termín „zlý člověk“.

Vstup do objektu

V případě, že je na místě více hlídek najednou, vstupují do objektu všichni, s výjimkou jednoho, který zůstává venku u vozidla a celou akci řídí do příjezdu krizového štábu. Ideální případ je, když všechny kolegy zná, má na ně telefonní kontakt.

⁴⁹ VÁGNER, J., TESÁREK, A. *Strategie a taktika policejní činnosti*. Praha, 2007, s. 24-28.

⁵⁰ SOBOTOVIČ, P. *Metodická příručka č.1/2012*. Praha, 2012, s. 8-9.

Od počtu zasahujících policistů a místa kde k útoku dochází, se odvíjí postup zasahujících policistů. Podle počtu volí policisté formaci, ve které se pohybují. V nejhorsím případě musí policisté situaci zvládnout ve dvoučlenné nebo tříčlenné hlídce, nikdy ale nezakročuje jednotlivec.

Pokud se setkají dvě nebo tři hlídky, mohou se spojit ve větší celek. Je výhodné rozdělit se do několika vícečlenných formací a propátrávat objekt ve více skupinách. Zákrok se výrazně zrychlí.

Činnost policistů

Existují dva postupy⁵¹, ve kterých formace pracují. První variantou je kontaktní postup a používá se, jestliže policisté vědí kde se střelec nachází, nebo slyší střelbu. V tomto případě postupují co nejrychleji. Druhý postup je vyhledávací a používá se, když policisté nevědí, kde se střelec nachází. Cestou prozkoumávají všechny místnosti, ale v okamžiku, kdy například slyší výstřely, mění postup na kontaktní a postupují přímo k místu střelby.

Ve fázi, kdy ještě není střelec eliminován, je zásadou nikdy nepomáhat lidem, kteří se domáhají pomoci od zasahujících policistů, neboť v této době by mohl střelec zabít další osoby. Policisté mohou pouze předat tlakové obvazy a škrtidla a pokračují v hledání střelce. Při kontaktu hlídky s prchajícím davem je vhodnější postupovat při jedné ze stěn a dát možnost osobám k úniku.

Kontakt se střelcem

Po kontaktu se policisté snaží aktivního střelce okamžitě eliminovat. Střelec se soustředí na boj s policisty a nemá čas na útok na další osoby.

Střelba na aktivního střelce

Při střelbě je nutné si uvědomit, že Policie ČR používá celoplášťové střelivo, které se odráží od pevných překážek, stěn, podlahy a po průstřelu tkání dál pokračuje v původním nebo změněném směru. Může tak dojít ke zranění dalších osob, i když dojde k zásahu pachatele.

Další důležitý aspekt je, že řadový policista má ve službě pouze 28 nábojů. Policista tomu musí přizpůsobit rytmus a přesnost střelby a nevyplýtvat si cenné náboje zbytečně.

V případě nutnosti střelby je důležité, aby střílelo více policistů najednou, aby se zvětšila palebná síla a šance zásahu.

⁵¹ SOBOTOVIČ, P. *Metodická příručka č.1/2012*. Praha, 2012, s. 14.

Pachatel je zneškodněn

Jestliže je pachatel zneškodněn, neznamená to konec nebezpečí. Je nutné kompletní taktické propátrání objektu a jeho okolí. Mohl by se zde nacházet spolupachatel, ale také další nezúčastněné osoby, které mohou být zraněné, v bezvědomí nebo v šoku ukryté na nečekaných místech.

Evakuace osob

Evakuace raněných osob se provádí až po eliminaci aktivního střelce. Výjimka je barikádová situace nebo situace v rozsáhlém komplexu, kde nehrozí evakuačnímu týmu nebezpečí. Evakuace následuje po propátrání prostorů. Třídění raněných je optimální, jestliže jej provádí lékař nebo záchranář. Z důvodu brzké aplikace první pomoci, bývají někdy členové integrovaného záchranného systému na místo vpuštěni hned po zneškodnění střelce, ale doprovází je minimálně jeden policista, který je chrání pro případ dalšího nebezpečí.

Při evakuaci nesmí policisté dopustit chaos, proto je nutné odchod lidí z budovy organizovat. Dobrým prostředkem může být megafon, školní rozhlas apod. Pro evakuované lidi je nutné vybrat bezpečné místo, neboť bývají zmatení a hrozí jejich rozprchnutí do okolí. Příkladem mohou být přistavené autobusy, které slouží jako mobilní a vyhřáté prostory, ve kterých je možné si sednout i lehnout. Dále je možné v nich postižené dále třídit podle zranění či psychického stavu.

Členění se doporučuje provádět dle pohlaví, s ohledem na etické důvody (odhalování těl při ošetřování) a dále z toho důvodu, že před nastoupení provádíme kontrolu, zda u sebe osoby nemají zbraň. Místo, kde sedí pohromadě mnoho lidí, je ideální pro dokončení pachatelova činu.

Barikádová situace

Jestliže se podaří oddělit pachatele od obětí a on se například uzavřel v místnosti, hlídka zaujme bezpečné místo a vyzývá pachatele aby odložil zbraň a vyšel s rukama nad hlavou z úkrytu ven. Policista informuje velícího policistu, hlídka znemožňuje pachateli opuštění úkrytu a čeká na příjezd zásahové jednotky nebo Útvaru rychlého nasazení.

Jestliže úkryt pachateli umožňuje ohrožovat další lidi nebo uniknout (například okny), je důvod vytvořit bezpečnostní zónu kolem místa činu. Pachatel pak často řeší situaci sebevraždou, ale i když se ozve z místnosti výstřel, policisté neopouštějí bezpečné místo a čekají na zásahovou jednotku. Mohlo by se jednat o léčku a vzhledem k tomu, že již nejsou ohroženi další lidé, není kam spěchat.

Závěr

Díky této práci má čtenář možnost poznat zásahové jednotky Policie ČR a udělat si svůj vlastní názor na jejich kvalitu a opodstatnění v systému policie. Je zde popsána jak výzbroj a výstroj, tak i ostatní vybavení a speciální prostředky, kterými jednotka disponuje.

Dále je v práci popsáno výběrové řízení pro případné zájemce a srovnání výcviku policistů ZJ s výcvikem pořádkových policistů. Ze srovnání jasně vyplývá, že výcvik pořádkových policistů je téměř nedostačující, a jestliže se policisté na zvyšování svojí kondice nepodílejí ve vlastním volnu, jejich připravenost na případný zásah je na slabé úrovni. Oproti tomu policisté speciálních jednotek mají výcvik jako svojí hlavní náplň práce a tomu odpovídá i jejich připravenost. Zlepšují své znalosti a dovednosti nejen v práci, ale i ve svém osobním volnu. Na rozdíl od většiny jejich kolegů z pořádkové policie jsou si vědomi, že jim to může zachránit život.

Vedle výcviku pořádkových policistů by stálo za zamyšlení i zařazení policistů, kteří pro věk, ztrátu fyzické nebo zdravotní způsobilosti nemohou nadále vykonávat náročnou službu v zásahové jednotce. Většina uvedených policistů odchází ze služebního poměru, jelikož již nenaleznou vyhovující a adekvátní místo dalšího působení u policie ČR. Částečné řešení je v těchto případech místo instruktora služební přípravy, ale těchto míst je pouze přibližně 30 v celém Středočeském kraji, a proto se zdaleka nepodaří vyhovět všem.

V závěru práce je popsán zákrok proti aktivnímu střelci, který provádějí většinou pořádkoví policisté, nikoliv policisté speciálních jednotek. Je třeba si uvědomit, že při této činnosti jsou policisté vystaveni obrovskému riziku, aby zachránili životy lidí, které často vůbec neznají, ale i přes to jsou ochotni nasadit svůj život. Občané České republiky by si to měli uvědomit při hodnocení práce policistů, které je v poslední době často negativní.

Závěrem bakalářské práce bych uvedl, že služba u zásahové jednotky obohatí člověka především o důležité životní hodnoty, nikoliv o ty finanční, neboť u Policie ČR policista velké materiální bohatství nenalezne. Tuto skutečnost by měl brát v potaz každý uchazeč o post příslušníka zásahové jednotky Policie České republiky.

Seznam použité literatury a zdrojů

Literární zdroje

1. STEHLÍK, E. a kolektiv, *URNA 30 let policejní protiteroristické jednotky*. Praha : Martin Vaňourek, 2011. 304 s. ISBN 978-80-904588-2-6.
2. NÁCHODSKÝ, Z. *Taktika policejní akce*. Praha : Armex, 1993. 232 s.
3. S rozumem a odvahou. *Časopis u příležitosti 20. výročí Útvaru rychlého nasazení PČR*. Praha : MVČR, 2001. 98 s.
4. ČERNÝ, P. a kolektiv, *Taktická příprava*. Praha : SPŠ, 2001. 77 s.
5. SOBOTOVIČ, P. *Metodická příručka č.1/2012*. Praha, Policejní prezidium, 2012, 28 s.
6. ČERNÝ, P. a kolektiv, *Ochranné prostředky pro příslušníky PČR*. Praha : Tiskárna MV, 2008. 59 s.
7. ČERNÝ, P. *Komunikace v krizových situacích pro policisty služby pořádkové policie*. Praha : Tiskárna MV, 2007. 44 s.
8. MACURA, E., REPKA, P. *Pracovní sešit střelecké přípravy*. Holešov : SPŠ MV, 2004. 79 s.
9. VÁGNER, J, TESÁREK, A. *Strategie a taktika policejní činnosti*. Praha : Tiskárna MV, 2007. 56 s.
10. LINHART, M. *Služební příprava práce ve výškách*. Praha : Tiskárna MV, 2000. 97 s.

Legislativní dokumenty

1. Česko. Ministerstvo vnitra ČR. *Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky*. Praha, 2008. 118 s.
2. Česko. Ministerstvo vnitra ČR. *Zákon č. 361/2003Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů*. Praha, 2004. 319 s.

Interní normativní akty řízení

1. Česko. Policejní prezidium. *Závazný pokyn policejního prezidenta č.4/2009 o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky*. Praha, 2009.
2. Česko. Policejní prezidium. *Závazný pokyn policejního prezidenta č.217/2008. o činnosti zásahových jednotek*. Praha, 2008.

3. Česko. Policejní prezidium. *Příloha č. 2 k Závaznému pokynu policejního prezidenta č. 217/2008 o činnosti zásahových jednotek*, Česká republika, 2008.
4. Česko. Policejní prezidium. *Příloha č. 3 k Závaznému pokynu policejního prezidenta č. 217/2008 o činnosti zásahových jednotek*, Česká republika, 2008.
5. Česko. Policejní prezidium. *Pokyn ředitele Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia č. 4/2009 o provádění služební přípravy u zásahových jednotek*, Česká republika, 2009.

Elektronické zdroje

1. *Policie.cz* [online]. 2010 [cit. 2010-11-17]. Útvar rychlého nasazení. Dostupné z WWW:<<http://www.policie.cz/clanek/utvar-rychleho-nasazeni-policie-ceske-republikyutvar-rychleho-nasazeni.aspx>>.
2. *Glock 17* [online]. 2010 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<http://leiko.powernet.cz/shop/index.php?main_page=product_info&cPath=1_2_4&products_id=135>.
3. *School Rumble* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<<http://www.imfdb.org/index.php/Image:H%26KMP5A5.jpg>>.
4. *School Rumble* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<<http://www.imfdb.org/index.php/Image:H%26KMP5SD6.jpg>>.
5. *HK G36* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<http://s1039.photobucket.com/albums/a477/Magnum_Luger/Firearms/?action=view¤t=Hkg36c.jpg>.
6. *Benelli M3T* [online]. 2008 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<http://www.militaria.wz.cz/cs/spec_brigada/benelli.htm>.
7. *Sako TRG 22* [online]. 2007 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<<http://www.boneto.cz/inshop/catalogue/products/pictures/Sako%20TRG%2022%20a%2042.jpg21.jpg>>
8. *Dýka vz. 75* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<<http://www.czechpilot.cz/zbozi/4183/Dyka-UTON-vz-75-cerny.htm>>.
9. *Taser* [online]. 2011 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z WWW:<<http://www.rucevzhuru.cz/poradna/1/obrazky/taserX26.jpg>>.

Intranetové zdroje Ministerstva Vnitra České republiky

1. *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-1-3].Dostupné z WWW:
<<http://www.ks.jm/oddeleni/zj/zasah/other/taktika.htm>>.
2. *Intranet MVČR* [online]. 2008 [cit. 2012-1-16].Dostupné z WWW:
<<http://www.urn.aa/galerie/index.htm>>.
3. *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-1-17].Dostupné z WWW:
<<http://www.ks.jm/oddeleni/zj/zasah/other/strelecka.htm>>.
4. *Intranet MVČR* [online]. 2010 [cit. 2012-1-17].Dostupné z WWW:
<<http://www.urn.aa/galerie/index.htm>>.
5. *Tomas-buchtela*[online].2010[cit.2012-1-19].Dostupné z WWW:
<<http://www.tomas-buchtela.blog.cz/1005/zasahova-jednotka-hl.m.prahy.htm>>.

Seznam příloh

Příloha č.I., *Vzor vyžádání zásahové jednotky*

Příloha č. I – Vzor vyžádání ZJ

Název a sídlo útvaru (organizačního článku)

Č. j.

Místo a datum vzniku

Počet listů:

Přílohy:

Adresa příjemce

Žádost o vyslání zásahové jednotky

Vyžadující vedoucí příslušník policie (údaje odpovídající podpisové doložce)

.....
.....
.....

Důvody vyžádání zásahové jednotky / policisty zásahové jednotky
(odkazem na příslušné ustanovení čl. 1 závazného pokynu č. 217/2008; jinak vypsát)

.....
.....
.....
.....

Stručná informace o pachateli (osobní údaje důležité pro provedení zákroku, včetně používaných dopravních prostředků aj.; charakteristika, nebezpečný pachatel organizované trestné činnosti, pachatel zvláště závažného trestného činu apod.)

.....
.....
.....
.....

Zákonné důvody k zákroku

.....
.....

Stručná informace o případu a situaci

.....
.....
.....

NASAZENÍ zásahové jednotky požadováno

DNE.....

ČAS.....

MÍSTO.....

(určení obce, objektu, prostoru, kde bude zákrok proveden)

Policista vyžadujícího útvaru (organizačního článku) policie, který na místě rozhodne o nasazení zásahové jednotky

(údaje odpovídající podpisové doložce doplněné o kontaktní údaje!)

.....
.....
.....

podpis vyžadujícího

ROZHODNUTÍ
oprávněného vedoucího příslušníka

S vysláním zásahové jednotky

souhlasím - nesouhlasím